

KIZINDAN ÖĞRENDİ ANTRENÖR OLDU

Darüşşafaka öğrencisi Ceylan Eroltu, evde karşılıklı oynamak için satranç öğrettiği annesinin hayatını değiştirdi.

SEMİNERLERE KATILDI

■ Anne Gülşah Eroltu'nun kızına yardım etmek için başladığı satranç, eşini kaybedince mesleği haline geldi. Seminerlere giden Eroltu, antrenörlük belgesi aldı ve bir anaokulunda işe girdi. Kızı Ceylan ise önce Darüşşafaka sınavını kazandı, şimdi de satrançta dünya şampiyonluğunu hedefliyor. »9'da

BİR 'MAT' İLE HAYATLARI DEĞİŞTİ

Darüşşafaka öğrencisi Ceylan Eroltu, evde satranç oynayabileceği birini bulamayınca annesine öğretti. İlk maçta kızını mat eden anne Gülşah Eroltu, kendini geliştirerek antrenörlük belgesi aldı. Eşini kaybeden ev kadını Eroltu, bu belgeyle hayatını kazanmaya başladı. Şimdi satranç sayesinde üç çocuk okutuyor. Anne Eroltu ve satrançta dünya şampiyonluğunu hedefleyen kızının hikâyesi hayranlık uyandırıyor.

TÜRKİYE Satranç Federasyonu (TSF) tarafından İş Bankası sponsorluğunda Antalya Granada Otel'de düzenlenen 'Türkiye Küçükler, Yıldızlar ve Emektarlar Satranç Şampiyonası'na bu yıl 2 bin 636 sporcu ve aileleriyle birlikte toplam 7 bin kişi katıldı. 7 den 70'e her yaş grubundan sporcunun yarıştığı turnuvada, annesine satranç öğretmek onun antrenör olmasını sağlayan, kendisi de turnuvalarda derece alan Darüşşafaka öğrencisi Ceylan Eroltu'nun ve premature doğduğu için yürüme güçlüğü çeken, ancak satranç sonrası özgüvenle yürümeye başlayan Yusuf Kaya'nın hikâyesi dikkat çekti.

'SATRANÇ HAYAT GİBİ'

Darüşşafaka öğrencisi Ceylan Eroltu evde satranç oynayabileceği birini bulamayınca kendisine rakip yaratacağını bilmeden annesine satranç öğretiyor. Ev kadını anne Gülşah Eroltu, kızının ısrarlarına kayıtsız kalmıyor. İlk maçta kızını mat edince Ceylan gözyaşlarını tutamıyor. Anne kızın bu çekişmesi Ceylan'ın satranç turnuvalarında dereceler almasına, anne Eroltu'nun bir meslek sahibi olmasına kadar uzanıyor.

Küçük yaşta babasını kaybeden, İstanbul ve Hatay'da birincilikleri ile bölge birincilikleri olan 15 yaşındaki Ceylan Eroltu, hikâyesini şöyle anlatıyor:

"Sınıf öğretmenim sayesinde sekiz yaşında satrançla tanıştım. Bir süre sonra babamı kaybettim. Bütün akrabalarımın karşı çıkmasına rağmen annem geleceğim için beni Darüşşafaka sınavlarına soktu. Böylece İstanbul'a gittim. Orada da satranca devam ettim. Satranç oynayan erkeklerin sayısı çok fazla. Kızların da yapabileceğini göstermek istedim. İlk yıl hiç derece elde edemedim. Pes etmedim, hurs yaptım. Bırakmadım. Sonra ilk kez bir Türkiye şampiyonunu yendim, özgüvenim geldi. Satrançı kendi hayatımla bağdaştırıyorum. Hedefim Avrupa ve dünyada derece yapmak."

'YAS TUTMA İMKÂNİM OLMADI'

Hatay'da yaşayan anne Gülşah Eroltu ise şu anda satranç sayesinde hayatını kazanıyor. Eşi vefat edince çocuklarına tek başına bakan Eroltu, satranç serüvenini şöyle anlatıyor:

"Ceylan 4'üncü sınıfa kadar Hatay'da okuyordu. Babasını kaybettiği yıl Darüşşafaka'yı kazandı. Eşim hayattayken antrenörlük belgesi almak istedim. Ama o, 'Küçük çocuk var. Bu saatten sonra ne yapacaksınız' diye istemedi. Vazgeçmedim, seminere katıldım. Hatta eşim sertifika aldıktan sonra 'Çekmeceye koydum, bak yine işe yaradı' demişti. Ancak bir yıl sonra onu kaybettim. O kayıptan sonra herkes bize destek oldu, ancak hayatımıza da kanştlar. Ben bunun önünü kapatmak için ne iş yapabilirim diye çok düşündüm. Yas tutma gibi bir imkânım da olmadı. Çocuklarım benden feyz alsın diye hemen toparlandım. Antrenörlük belgem vardı, en iyi iş bu diye düşündüm. Yaşadığım ilçede anaokulunda işe başladım. O günden sonra hem maddi hem de kendime güven açısından güçlendim. Benden desteğini esirgeyenler şimdi takdirle izliyor. Biri lise 4'e, diğeri 7'nci sınıfa giden iki oğlum daha var. Ev kadınıydım, ama tüm enerjimi çocuklarıma harcıyorum. Onları çalıştırmek kendimi de geliştiriyorum. Çocuklarımla aramdaki çağ ve yaş farkını engellemek için kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Satranç benim için bir yaşam oldu. Öğrencim Damla Şeb, 10'uncu olarak 7 yaş kızlarda milli takım sporcusu oldu."

Kızından öğrendi antrenör oldu

78 ilden sporcu katıldı

■ TÜRKİYE Satranç Federasyonu Başkanı Gülkız Tulay, satranç oynayanların sayısının her geçen gün arttığını söyleyerek, "Turnuvaya 78 ilden sporcu katıldı. Bu yıl ilçe ve köylerden gelenlerde de artış oldu. 900 bin lisanslı sporcumuz var. Sayı olarak tüm federasyonların önündeyiz. Sporcularımız uluslararası turnuvalarda da başarı elde ediyor" dedi.

Satrançla gelen özgüvenle yürüdü

■ TURNUVAYA katılanlardan biri de 14 yaşındaki Yusuf Kaya. 2005'te premature doğan Yusuf, Arhavi'de polis memuru Hamza Albayrak'ın projesiyle satranç derslerine başladı. Satrançtaki başarısını gördükçe öz-

güveninin yerine geldiğini söyleyen Yusuf, egzersiz, yüzme çalışmalarına da katılarak yürüyüşünü geliştirdi. Türkiye Satranç Federasyonu Başkanı Gülkız Tulay, Yusuf'un üç yıl önce turnuvaya babasının kucagında geldiğini, şimdi ise yürüyerek katıldığını söylüyor. Yusuf, yaş grupları turnuvalarında her yıl birinci oluyor.

'BAŞARILI OLANCA DAHA DA SARILDI'

Babası Osman Kaya, oğlunun satranç yolculuğuyla ilgili şöyle konuşuyor:

"2005 yılında oğlum Yusuf, çok aceleci davranarak zamanından 2.5 ay önce dünyaya geldi. Doğduğunda 1 kiloydu ama çok güçlü bir çocuktu. Öyle ki 2.5 ay yoğun bakımda kaldı, bu süreçte 3-4 zorlu hastalığı üstesinden geldi. Ancak bu sırada beyindeki bazı hücreler zarar gördü. Bunlar, Yusuf'un yürümesiyle ilgili olan organlarını kontrol eden hücrelerdi, ama o pes etmedi ve önce Allah'ın izni, sonra da annesinin özverisi ve satranca olan ilgisi sayesinde bu problemleri aştı. Yusuf'tan daha iyi durumdaki çocukların, başkalarına muhtaç oldukunu ve yaşıtlarının yaptıklarını gerçekleştiremedikleri için hayata küstüklerini görüyorum. Yusuf satrançta başarılı olunca ona daha da sarıldı ve 'Benim de başarılı olduğum şeyler var' diyerek hayata daha sıkı tutundu. Şu anda gerek biz ailesinin gerekse çevrenin gurur kaynağı."

'EVE HAPSOLMUŞTUM'

■ SEKİZ yıldır satranç oynadığını anlatan Yusuf, şunları söylüyor: "Eve hapsolmuştum. Canım sıkılıyordu. Ben de satranç tahtasıyla oyun oynuyordum. Sonunda arkadaşlarım da satranca başladı. Artık onlar beni izliyor. Satranç bana çok şey kattı. Yeni arkadaşlarım oldu. Baktım ben de başarılı olabiliyorum. Özgüvenim geldi. Bu özgüvenle fizik tedaviye başladım. Şimdi kendi başıma yürüyebiliyorum."

pencereden onlara bakıyordum. Canım sıkılıyordu. Ben de satranç tahtasıyla oyun oynuyordum. Sonunda arkadaşlarım da satranca başladı. Artık onlar beni izliyor. Satranç bana çok şey kattı. Yeni arkadaşlarım oldu. Baktım ben de başarılı olabiliyorum. Özgüvenim geldi. Bu özgüvenle fizik tedaviye başladım. Şimdi kendi başıma yürüyebiliyorum."